

Dictamen en relació amb la consulta sobre la possibilitat de consultar el Padró municipal d'habitants i altres registres administratius per detectar l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques per les administracions competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit en el que es demana que l'Autoritat emeti un dictamen sobre la possibilitat de consultar el Padró municipal d'habitants i altres registres administratius (del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, d'Educació o de l'Administració Tributària) per detectar l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques per les administracions competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat. En aquest sentit, s'indica expressament que caldrà tenir en compte la participació dels ens locals en aquest procés.

En concret la consulta planteja les qüestions següents:

“1. Fins a quin punt i en quines condicions les dades nominals del Padró d'habitants poden ser emprades per a la detecció de l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques per les administracions competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat (tenint present la participació de les administracions locals en aquest procés)?

2. Fins a quin punt i en quines condicions les dades nominals dels registres administratius d'administracions no competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat (com poden ser, per exemple, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies o l'Agència Tributària) poden ser emprades per a la detecció de l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques?”

Analitzada la consulta, que no s'acompanya de cap altra documentació, i d'acord amb l'informe emès per l'Assessoria Jurídica emeto el següent dictamen:

I

(...)

II

La consulta exposa que en el marc del Pacte contra la segregació escolar es preveu l'aprovació d'un nou decret d'admissió d'alumnat que aporti instruments per millorar la detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques i la seva escolarització equilibrada entre centres. S'ha de dir que aquest projecte de Decret no s'adjunta a la consulta, ni s'ha pogut localitzar a la seu electrònica del Departament en el moment de fer aquest dictamen.

D'acord amb el nou decret, es considerarà alumnat amb necessitats educatives específiques derivades de situacions socioeconòmiques o socioculturals l'alumnat que es troba en una situació de desavantatge educatiu en relació amb les condicions d'educabilitat bàsiques que comprometen el seu procés d'aprenentatge o que dificulta el seu èxit escolar, associada a alguna o algunes de les situacions següents:

- a) La situació de pobresa o el risc de patir-la.
- b) La manca de recursos socioculturals de les famílies.
- c) L'existència de processos migratoris recents i el caràcter nouvingut a Catalunya.
- d) La incorporació tardana al sistema educatiu, associada a la manca de competència lingüística en la llengua vehicular dels aprenentatges o a una escolaritat prèvia deficitària.
- e) El baix rendiment acadèmic al llarg de l'escolaritat.
- f) Les experiències de no-escolarització, absentisme i abandonament escolar.
- g) La situacions de desemparament o acolliment.

La detecció anirà acompanyada, per tant, de l'assignació d'un ajut econòmic, un cop els menors estiguin matriculats i escolaritzats als centres.

La consulta exposa que la previsió és intentar automatitzar, sempre que sigui possible, la detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques a partir dels registres administratius ja disponibles per part de l'Administració (Padró Municipal d'habitants, beneficiaris de la Renda Garantida de Ciutadania, infants tutelats per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), beneficiaris dels ajuts de menjador escolar del Departament d'Educació i informació sobre la renda de què disposa l'Agència Tributària).

En aquest context, és evident que la detecció d'alumnes amb necessitats educatives específiques d'acord amb les situacions que s'han descrit comportarà el tractament d'informació personal dels alumnes i de les seves famílies, que tot i que en principi no sembla que hagin d'incloure dades que formin part de les categories especials de dades previstes a l'article 9 RGPD, poden oferir molta informació sobre les persones afectades i amb un alt grau d'afectació del seu dret a la protecció de dades que pot acabar afectant altres drets de les persones afectades, atès que es tracta d'informació especialment sensible. En qualsevol cas, el tractament d'aquesta informació s'haurà de fer d'acord amb els principis i les obligacions previstos a la normativa de protecció de dades personals.

III

Pel que fa a la primera qüestió plantejada a la consulta, això és, fins a quin punt i en quines condicions les dades nominals del Padró d'habitants poden ser emprades per a la detecció de l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques per les administracions competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat, s'ha de dir que, com ha sostingut aquesta Autoritat en altres ocasions, i tal com s'exposarà tot seguit, els ajuntaments poden emprar les dades que consten al Padró municipal d'habitants (en endavant, el Padró) per a l'exercici de les seves competències quan hagin d'identificar o posar-se en contacte les persones que resideixen al municipi. Igualment, poden cedir les dades del Padró a altres

administracions públiques que ho requereixin per a l'exercici de les respectives competències quan la dada relativa al domicili sigui rellevant.

En la consulta, més enllà d'explicar que la finalitat de la utilització del Padró seria detectar alumnes (més aviat sembla que es tractaria de futurs alumnes que encara no hagin començat la seva escolarització) amb necessitats educatives específiques, no es concreta de manera clara ni el col·lectiu afectat (en altres punts de la consulta sembla que s'inclourien també els alumnes que ja estan escolaritzats), ni les dades del Padró que es pretén tractar (de fet, tret de la dada relativa al lloc de naixement, les altres dades que consten en el Padró no sembla que puguin oferir informació sobre les circumstàncies específiques que es detallen), ni quin seria el tractament dut a terme, ni quines serien concretament les administracions implicades en els tractaments previstos.

Òbviament en aquest dictamen no es pot donar una resposta en els termes exactes que es demanen a la consulta (*"fins a quin punt ...poden ser emprades ...?"*) atès que l'anàlisi dels aspectes vinculats a la garantia del dret a la protecció de dades no es pot dur a terme de manera abstracta analitzant totes les eventuais possibilitats d'utilització del Padró municipal d'habitants, ni tampoc de les altres bases de dades que s'enumeren. Més enllà de fer una exposició de les condicions generals aplicables a la utilització del Padró, només serà possible fer l'anàlisi que es demana de manera precisa si es disposa d'informació precisa sobre el tractament que es vol dur a terme, les dades concretes que es pretenen tractar, la concreció de l'administració que hauria de dur a terme el tractament i les altres condicions en què es vol dur a terme el tractament.

El Padró és un registre de caràcter administratiu que es troba regulat a la Llei 7/1985, de 2 d'aril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL). L'article 16 d'aquesta llei disposa el següent:

"El padrón municipal es el registro administrativo donde constan los vecinos de un municipio. Sus datos constituyen prueba de la residencia en el municipio y del domicilio habitual en el mismo. Las certificaciones que de dichos datos se expidan tendrán carácter de documento público y fehaciente para todos los efectos administrativos".

L'article 16.2 de l'LRBRL estableix que la inscripció en el Padró contindrà com a obligatòries les dades següents: a banda de la condició de veí, s'hi inclou, el nom i cognoms, sexe, domicili habitual, nacionalitat, data i lloc de naixement, número del document d'identitat (o pels estrangers, la tarja de residència o número del document acreditatiu de la seva identitat), certificat o títol escolar o acadèmic, i finalment aquelles dades que puguin ésser necessàries per a l'elaboració dels censos electorals, sempre que es respectin els drets fonamentals.

L'LRBRL i, en el mateix sentit, el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'aril, pel qual s'aprova el text refós de la llei municipal i de règim local (TRLMRL), estableix l'obligació de tot resident d'inscriure's al Padró del municipi on resideixi habitualment, amb una triple finalitat: determinar la població d'un municipi, ésser requisit per adquirir la condició de veí i servir per acreditar la residència i el domicili habitual (articles 15 i 16 LRBRL).

Aquestes finalitats queden clarament recollides a la recent Sentència 17/2013 del Tribunal Constitucional, on es defineix com:

“el registro administrativo donde constan los vecinos de un municipio, registro gestionado por los propios Ayuntamientos por medios informáticos (art. 17.1 LBRL) en el que han de inscribirse las personas residentes en un municipio con una triple finalidad, de acuerdo a los arts. 15 y 16 LBRL, determinar la población del municipio, adquirir la condición de vecino y acreditar la residencia y el domicilio habitual. Además de estas funciones la legislación de régimen electoral prevé la elaboración del censo electoral a partir de los datos contenidos en el Padrón, los cuales sirven, también, para elaborar estadísticas oficiales sometidas al secreto estadístico. Así pues, de la propia regulación de la LBRL podemos concluir que el padrón contiene un conjunto organizado de datos de carácter personal referidos a personas físicas identificadas, los vecinos de un municipio, siendo por ello un fichero de datos personales al que resulta de aplicación la normativa prevista en la LOPD.”

Pel que fa a la possibilitat d'emprar el Padró per part de les administracions públiques per a l'exercici de les seves competències, cal tenir en compte l'apartat 3 de l'article 16 de l'LRBRL:

“3. Los datos del Padrón Municipal se cederán a otras Administraciones públicas que lo soliciten sin consentimiento previo al afectado solamente cuando les sean necesarios para el ejercicio de sus respectivas competencias, y exclusivamente para asuntos en los que la residencia o el domicilio sean datos relevantes. También pueden servir para elaborar estadísticas oficiales sometidas al secreto estadístico, en los términos previstos en la Ley 12/1989, de 9 de mayo, de la Función Estadística Pública y en las leyes de estadística de las comunidades autónomas con competencia en la materia.”

La normativa de protecció de dades, i en concret el Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (RGPD), estableix l'habilitació per a que les administracions públiques puguin dur a terme els tractaments necessaris per a dur a terme una missió en interès públic o una potestat pública que li encarregui la llei (art. 6). En aquest sentit, els articles 8 i 9 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD) exigeixen que la norma que atribueixi aquesta missió en interès públic o potestat sigui una norma amb rang de llei.

Ara bé, amb el compliment d'aquesta exigència derivada del principi de licitud (art. 5.1.a) no és suficient, sinó que el tractament ha de respectar la resta de principis previstos a la normativa de protecció de dades, en especial pel que ara interessa, el principi de finalitat.

D'acord amb el principi de finalitat (art. 5.1.b) RGPD) les dades es recullen amb finalitats determinades, explícites i legítimes i no es poden tractar ulteriorment de manera incompatible amb aquestes finalitats.

En aquest sentit, i tenint en compte les finalitats que la normativa preveu expressament per al Padró, no es pot descartar que la utilització de les dades del Padró o, com a mínim, la utilització de determinades dades del Padró, per a l'exercici de competències administratives, pugui constituir un ús compatible amb la finalitat inicial per a la qual es va recollir.

En aquest sentit, per exemple, aquesta Autoritat, ja ha analitzat, i ha admès, en el Dictamen CNS 14/2014, disponible al web d'aquesta Autoritat (<https://www.apdcat.gencat.cat>) la possibilitat de cedir dades del Padró a un centre escolar públic per informar sobre el període de preinscripció a les famílies del municipi amb fills en edat de començar l'escolarització.

Amb més motiu, si és el propi Ajuntament qui necessita les dades del Padró per a l'exercici de les seves pròpies competències (diferents a les finalitats expressament previstes per al Padró a l'LRBRL), i la dada relativa al domicili o residència resulta rellevant, podrà emprar-les amb aquesta finalitat (en aquest sentit es manifestava p. ex. el dictamen CNS 19/2008).

En qualsevol cas, ha de tractar-se de supòsits en què la dada relativa al domicili o residència sigui rellevant (ho seria, per exemple, si s'empren les dades del Padró per a identificar les famílies amb edat d'iniciar l'escolarització que resideixen al municipi i per a posar-hi en contacte) i han d'emprar-se per a l'exercici de les competències que tingui atribuïdes cada administració.

Respecte aquesta qüestió, la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació (en endavant, Llei 12/2009), en desenvolupament de l'article 131.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que regula el sistema educatiu de Catalunya, estableix, en el seu article 156, el següent:

- “1. L'Administració educativa és l'Administració de la Generalitat i actua per mitjà del Departament.*
- 2. Els ens locals tenen la condició d'Administració educativa en l'exercici de les competències pròpies, d'acord amb l'Estatut, i exerceixen també les competències que els són atribuïdes d'acord amb el que estableix aquesta llei.”*

L'article 158 de la Llei estableix, en aquest sentit, quines són les competències atribuïdes a l'Administració de la Generalitat, entre les quals, cal assenyalar: regular, planificar, ordenar, supervisar i avaluar el sistema educatiu; dictar les normes reglamentàries que regeixen els diversos aspectes del sistema educatiu; establir, amb fons propis i aliens, un sistema propi de beques i ajuts a l'estudi; portar a terme, amb la participació dels ens locals, la programació educativa; avaluar el sistema educatiu; o exercir la titularitat dels centres públics propis, així com gestionar-los.

Aquestes competències en matèria de política educativa en l'àmbit de l'ensenyament no universitari s'atribueixen, d'acord amb el 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, al Departament d'Ensenyament.

Pel que fa a les competències que corresponen als ens locals en aquesta matèria, cal tenir en compte que, segons l'article 66.3.o) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMLRC), els correspon la participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, la construcció i el manteniment dels centres docents públics; la intervenció en els òrgans de gestió dels centres docents i la participació en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.

Més en concret, les competències dels ens locals en matèria educativa estan establertes a l'article 159 de la Llei 12/2009, segons el qual els correspon, entre d'altres, participar en les funcions que corresponen a l'Administració de la Generalitat en els diferents aspectes del sistema educatiu i, especialment, en matèries com la determinació de l'oferta educativa, el procés d'admissió en els centres que presten el Servei d'Educació de Catalunya de llur territori, la vigilància del compliment de l'escolarització obligatòria o la determinació del calendari escolar;

organitzar i gestionar els centres propis; o gestionar l'admissió d'alumnes en els ensenyaments del primer cicle d'educació infantil.

D'acord amb això, els ajuntaments, i també el Departament d'Educació, podrien emprar les dades del Padró per a identificar i posar-se en contacte amb les famílies amb infants en edat d'iniciar l'escolarització. Igualment poden emprar-les per vetllar pel compliment de l'escolarització obligatòria. Més enllà d'això, també es poden emprar les dades del Padró per conèixer les necessitats d'escolarització en cada municipi, tot i que en aquest cas, no sembla que sigui necessària la comunicació de dades personals, sinó simplement dades agregades.

En qualsevol cas, la utilització de les dades del Padró per a identificar les famílies amb menors en edat de fer la preinscripció escolar i, si escau, per a posar-s'hi en contacte es pot considerar compatible amb les finalitats del Padró. Més enllà d'això, la utilització d'altres dades del Padró requeriria una anàlisi específica de la seva compatibilitat (arts. 5.1.b) i 6.4 RGPD).

IV

En la segona de les qüestions plantejades a la consulta es demana fins a quin punt i en quines condicions les dades nominals dels registres administratius d'administracions no competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat (com poden ser, per exemple, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies o l'Agència Tributària) poden ser emprades per a la detecció de l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques.

Respecte aquesta qüestió, s'ha de dir que a la consulta no s'identifica de manera detallada totes i cadascuna de les fonts que es voldrien consultar sinó que només s'indica, a títol d'exemple, algunes de les administracions a les quals es podrien demanar dades (Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, Departament d'educació o Agència Tributària) i també algunes de les bases de dades d'on es podria obtenir aquesta informació (beneficiaris de la Renda Garantida de Ciutadania, infants tutelats per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, beneficiaris dels ajuts de menjador escolar del Departament d'Educació). Sembla clar però que, atesa la diversitat de les situacions que es pretenen tenir en compte, no s'ha de descartar que s'hagués d'analitzar també altra informació que no consta en aquestes bases de dades. En aquest sentit la consulta es refereix en general a la possibilitat d'emprar "*registres administratius d'administracions no competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat*".

Més enllà de l'anàlisi de la compatibilitat de la utilització de cadascuna d'aquestes fonts d'informació amb la finalitat pretesa, que tractarem més endavant, s'ha de dir que la recopilació de tota aquesta informació i altra que pugui ser necessària per a la detecció de la concurrència o no de les circumstàncies específiques que s'enumeren a la consulta, de manera prospectiva, és a dir, com una anàlisi feta amb la finalitat d'explorar o de predir de manera avançada a la decisió de les famílies en el moment de la preinscripció, constituïria una acumulació d'informació altament intrusiva pel dret a la protecció de dades de les persones afectades i de retruc, per altres drets de les persones afectades.

I això fins i tot si no es recullen dades de categories especials, atès que la informació necessària per a avaluar cadascuna de les situacions específiques detallades constitueix una informació clarament sensible aïlladament considerada. I encara amb més motiu si es combina tota ella. De

fet, una de les finalitats que es desprèn del sistema descrit a la consulta és precisament reduir les desigualtats existents atès que tal com s'indica l'objectiu seria assolir "*l'escolarització equilibrada d'alumnat i fomentar l'equitat en la composició social dels centres*". Es tracta d'informació que aïlladament considerada pot tenir un component clarament estigmatitzador, que es veu clarament incrementat pel fet de combinar-la amb altra informació que també pot tenir per si mateixa aquest component.

Sobre aquesta qüestió, cal tenir en compte que la normativa de protecció de dades estableix el principi de minimització de les dades (art. 5.1.c RGPD), segons el qual les dades que es tractin han de ser adequades, pertinents i limitades a allò que sigui necessari en relació amb les finalitats per a les quals són tractades. Això implica no només que, pel que fa al seu nombre, les dades tractades han de ser les mínimes necessàries en relació amb la finalitat perseguida, sinó també que els tractaments d'aquestes dades han de ser els mínims necessaris. I que en cas de poder optar per diferents alternatives, caldrà optar, d'acord amb el principi de proporcionalitat, per aquella que comporti una menor intrusió en el dret a la protecció de dades.

Pel que es desprèn de la consulta -encara que no s'explicita de forma clara-, sembla que aquest sistema s'aplicaria als infants que han d'iniciar l'escolarització obligatòria. No obstant això, alguna de les situacions específiques que es descriuen sembla que seria incompatible amb això, atès que s'identifica com una situació específica a tenir en compte "*El baix rendiment acadèmic al llarg de l'escolaritat*" o "*Les experiències de no-escolarització, absentisme i abandonament escolar*". Circumstàncies aquestes que només serien predicables respecte infants que ja haguessin estat escolaritzats anteriorment o, com a mínim, haguessin superat l'edat d'inici de l'escolarització. Aquesta és una qüestió no menor, que també convindria esclarir, atès que la recollida de tota la informació respecte a tots els alumnes, o famílies d'alumnes, que ja estiguin escolaritzats, encara plantejaria en major mesura els problemes que s'analitzaran a continuació.

En qualsevol cas, i centrant-nos en els infants que arriben a l'edat d'escolarització, un cop identificades a través del Padró les famílies amb infants en edat d'iniciar l'escolarització sembla que es duria a terme una anàlisi prospectiva de la informació que disposen les administracions públiques sobre aquests infants, i sobre les seves famílies, per tal de detectar la concurrència d'alguna o algunes de les situacions descrites.

A la consulta no s'explica quina seria la utilització que es faria en concret d'aquesta informació. No s'explica si seria per assignar d'ofici un centre escolar de manera que es produeixi una distribució equitativa dels alumnes amb necessitats específiques entre tots els centres públics i concertats, si seria per a fer una proposta a les famílies que aquestes poguessin lliurement acceptar o rebutjar, o si seria només per a tenir-ho en compte com a criteri de preferència a l'hora d'assignar el centre escolar un cop les famílies haguessin manifestat les seves preferències.

En el primer d'aquests tres supòsits, és a dir, si la informació obtinguda s'empra per assignar d'ofici una plaça en un centre escolar, el sistema podria entrar en conflicte amb el dret a l'elecció de centre (art. 4.1.b) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació (LODE) i art. 4.1 de la Llei 12/2009). Recordar, en aquest sentit, el caràcter instrumental que ha de tenir el dret a la protecció de dades per a la protecció dels altres drets de les persones físiques (STC 292/2000).

Per altra banda, cal tenir en compte que hi haurà famílies que, es trobin en una de les situacions descrites o no, potser optaran per assistir a un centre privat no concertat. En aquest cas, tampoc resultaria justificada l'anàlisi prospectiva de la seva situació personal amb vistes a l'escolarització a un centre públic o concertat, perquè no estarien interessades en escollir un d'aquests centres.

No sembla doncs que una mesura d'aquest tipus pogués considerar-se proporcionada.

En el cas dels altres dos supòsits (que s'emprin les dades per fer una proposta d'assignació o per a tenir-ho en compte com a criteri de preferència), el sistema en si mateix no entraria en conflicte amb el dret a l'elecció de centre. Però en aquest cas no resultaria necessària una anàlisi prospectiva per predir quins alumnes es troben en una determinada situació específica.

En el cas que aquestes situacions es vulguin tenir en compte com a criteri de preferència per accedir a un centre, seria suficient amb que les persones afectades al·leguin en la seva sol·licitud al·leguin quines circumstàncies consideren que concorren en el seu cas. Aquesta sola circumstància ja podria habilitar l'administració competent en matèria de preinscripció per poder accedir a la comprovació de les circumstàncies al·legades en el cas que les persones afectades exerceixin el seu dret a no aportar la documentació acreditativa exigida d'acord amb l'article 28 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC). Sobre això ens remetem al nostre dictamen CNS 26/2020, disponible al web de l'Autoritat (<https://www.apdcat.gencat.cat>).

En el cas que es vulgui emprar només per fer una proposta d'assignació que els pares puguin acceptar o rebutjar lliurement, l'anàlisi prospectiva resultaria igualment innecessària: primer perquè la proposta no garantiria per si mateixa que la distribució final de l'alumnat sigui equilibrada, atès que seguiria depenent de la decisió dels pares (decisió que els pares podrien haver adoptat igualment sense l'anàlisi prospectiva); segon, perquè la possibilitat de facilitar la decisió d'elecció de centre es podria assolir en major mesura si l'administració facilités als pares informació general sobre les característiques del centre, i informació estadística per exemple sobre l'històric de matriculació i de resultats del centre (això sempre en el benentès que la informació s'ofereixi amb un nivell d'agregació que no permeti identificar persones concretes).

Front això, i més enllà de l'exposició de la finalitat del nou sistema, en la consulta no s'exposen de manera concreta quins serien els avantatges que el nou sistema oferiria respecte el sistema actual, als efectes de poder valorar de manera precisa el compliment del principi de minimització.

En el darrer procés de preinscripció el sistema emprat va ser el regulat en el Decret 75/2007, de 27 de març, pel qual s'estableix el procediment d'admissió de l'alumnat als centres en els ensenyaments, en la redacció donada pel Decret 31/2019, de 5 de febrer, i per la Resolució EDU/576/2020, de 28 de febrer, per la qual s'aproven les normes de preinscripció i matrícula d'alumnes als centres del Servei d'Educació de Catalunya i altres centres educatius, en els diversos ensenyaments sostinguts amb fons públics, per al curs 2020-2021 i la Resolució EDU/977/2020, de 8 de maig. D'acord amb aquest sistema els pares o tutors presenten una sol·licitud indicant el centre que escollit (i fins a 9 centres més), i es produeix un procés d'assignació de les places a partir de la puntuació obtinguda aplicant un barem on es tenen en compte diverses circumstàncies:

- Germans escolaritzats al centre o pares o tutors legals que hi treballen.

- Proximitat del domicili habitual de l'alumne o alumna al centre o proximitat del lloc de treball del pare, la mare, el tutor o tutora o el guardador o guardadora de fet.
- Renda anual de la unitat familiar en el cas que el pare, la mare, el tutor o tutora, o el guardador o guardadora, siguin beneficiaris de la renda garantida de ciutadania.
- Discapacitat (igual o superior al 33%) de l'alumne o alumna, el pare o mare, o el germà o germana.
- L'alumne o alumna forma part d'una família nombrosa o monoparental (criteri complementari).

A partir de la informació declarada per cadascuna de les famílies, el Departament d'Educació pot sol·licitar la documentació exigida per la normativa i comprovar la seva exactitud, sense necessitat que les famílies aportin tota la documentació justificativa.

Des del punt de vista del dret a la protecció de dades el sistema aplicat en el darrer procés de preinscripció, implica clars avantatges respecte el sistema que es descriu a la consulta:

- Amb el sistema actual, les operacions de comprovació només afecten les famílies que hagin presentat una sol·licitud de preinscripció en un centre sufragat amb fons públics. El sistema que s'exposa a la consulta, en canvi, afectaria en un primer moment a tota la població, i un cop detectades a través del Padró les famílies amb fills en edat d'escolarització els afectaria a tots ells, amb independència que vulguin demanar o no una plaça en un centre sufragat amb fons públics.
- El sistema vigent limita les dades tractades i comprovades a les dades que declaren les famílies afectades: El sistema que s'exposa a la consulta, en canvi, analitzaria tot un seguit d'informació abans que les famílies hagin decidit si al·leguen determinades circumstàncies o no.
- El sistema vigent és perfectament compatible amb el dret a no aportar la documentació exigida que ja estigui en poder de les administracions públiques (art. 53.1.d) i 28.2 LPAC). El sistema que s'exposa a la consulta, en canvi, desplaça aquest dret atès que és l'administració la que s'anticipa a la decisió de la persona afectada recollint informació diversa sobre les persones afectades.
- Finalment, el sistema vigent permet fer efectiu el dret a la lliure elecció de centre. El sistema que s'exposa a la consulta no contribuiria en major mesura a l'efectivitat del dret de les famílies a la lliure elecció de centre.

Front això, no s'exposen ni es poden identificar els avantatges que comportaria el sistema descrit a la consulta, en especial pel dret a la protecció de dades. El fet que es puguin modificar els criteris establerts o que se'n pugui afegir de nous, seria perfectament compatible amb un sistema en què la recollida de la informació es produeixi només a partir de la prèvia decisió de les famílies de participar en el procés de preinscripció i d'al·legar les situacions que considerin escaients d'entre les previstes a la normativa.

Per això, i amb la informació de que es disposa, no sembla que una iniciativa com la descrita es pugui considerar que s'ajusta al principi de minimització.

V

Al marge del que s'ha exposat en el fonament jurídic anterior, cal tenir en compte també que el tractament previst comportaria un tractament massiu de dades dels alumnes i de les seves famílies, que previsiblement es duria a través de mitjans automatitzats i que, en funció de quina sigui la utilització que se'n faci, pot tenir efectes jurídics o efectes significatius sobre les persones afectades.

Això ens porta a haver d'analitzar aquest tractament també des de la perspectiva de la regulació de l'elaboració de perfils que conté la normativa de protecció de dades.

L'article 22 RGPD reconeix el dret a no ser objecte de perfils en els termes següents:

“1. Todo interesado tendrá derecho a no ser objeto de una decisión basada únicamente en el tratamiento automatizado, incluida la elaboración de perfiles, que produzca efectos jurídicos en él o le afecte significativamente de modo similar.

2. El apartado 1 no se aplicará si la decisión:

- a) es necesaria para la celebración o la ejecución de un contrato entre el interesado y un responsable del tratamiento;*
- b) está autorizada por el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento y que establezca asimismo medidas adecuadas para salvaguardar los derechos y libertades y los intereses legítimos del interesado, o*
- c) se basa en el consentimiento explícito del interesado.*

3. En los casos a que se refiere el apartado 2, letras a) y c), el responsable del tratamiento adoptará las medidas adecuadas para salvaguardar los derechos y libertades y los intereses legítimos del interesado, como mínimo el derecho a obtener intervención humana por parte del responsable, a expresar su punto de vista y a impugnar la decisión.

4. Las decisiones a que se refiere el apartado 2 no se basarán en las categorías especiales de datos personales contempladas en el artículo 9, apartado 1, salvo que se aplique el artículo 9, apartado 2, letra a) o g), y se hayan tomado medidas adecuadas para salvaguardar los derechos y libertades y los intereses legítimos del interesado.”

L'article 4.4 de l'RGPD defineix l'elaboració de perfils com *“toda forma de tratamiento automatizado de datos personales consistente en utilizar datos personales para evaluar determinados aspectos personales de una persona física, en particular para analizar o predecir aspectos relativos al rendimiento profesional, situación económica, salud, preferencias personales, intereses, fiabilidad, comportamiento, ubicación o movimientos de dicha persona física”*

D'acord amb aquesta definició, és evident que la recopilació d'informació que es pretén dur a terme i la creació de grups de persones a partir de la concurrència o no dels criteris prèviament establerts (que inclouen la situació econòmica, l'origen, el rendiment escolar o altres aspectes personals dels futurs alumnes i de les seves famílies) de manera que permet identificar-les constitueix una elaboració de perfils.

Per altra banda, i atès el volum del tractament d'informació que s'hauria de dur a terme, també sembla molt probable que es dugui a terme amb mitjans automatitzats.

Finalment, i amb independència que els perfils elaborats donin lloc o no a una decisió automatitzada que produeixi efectes jurídics (a la consulta no es concreta aquesta qüestió), també sembla molt probable que la inclusió d'una determinada persona en un o altre perfil pot tenir efectes significatius sobre les persones afectades. Aquests efectes serien evidents en el cas que el perfil s'empri directament per a l'assignació d'una plaça, però també poden ser significatius en el cas que s'empressin només per a fer una proposta.

Essent així, entrarien en joc les previsions de l'article 22 RGPD que d'entrada reconeix el dret a no ser objecte d'aquest tipus de perfils. Això vol dir que l'elaboració d'aquests perfils requeriria que concorri alguna de les excepcions previstes a l'article 22 RGPD, en concret, el consentiment explícit de les persones afectades o que estigui autoritzada pel dret de la Unió o dels Estats membres que s'apliqui al responsable del tractament i que estableixi així mateix mesures adequades per salvaguardar els drets i interessos legítims de les persones interessades.

Sobre la interpretació del rang de la norma que ho hauria de preveure, tal com ha sostingut reiteradament aquesta Autoritat, i en la mesura que es tractaria d'una mesura que comportaria una afectació rellevant del dret fonamental a la protecció de dades (STC 292/2000), hauria de tractar-se d'una norma amb rang de llei (art. 53.1 CE).

Sobre aquesta qüestió, resulta il·lustrativa la STC 76/2019:

"En segundo lugar, por mandato expreso de la Constitución, toda injerencia estatal en el ámbito de los derechos fundamentales y las libertades públicas, ora incida directamente sobre su desarrollo (art. 81.1 CE), ora limite o condicione su ejercicio (art. 53.1 CE), precisa una habilitación legal (por todas, [STC 49/1999, de 5 de abril \(RTC 1999, 49\)](#), FJ 4). En la STC 49/1999, FJ 4, definimos la función constitucional de esa reserva de ley en los siguientes términos:

*"Esa reserva de ley a que, con carácter general, somete la Constitución española la regulación de los derechos fundamentales y libertades públicas reconocidos en su Título I, desempeña una doble función, a saber: de una parte, **asegura que los derechos que la Constitución atribuye a los ciudadanos no se vean afectados por ninguna injerencia estatal no autorizada por sus representantes**; y, de otra, en un Ordenamiento jurídico como el nuestro en el que los Jueces y Magistrados se hallan sometidos "únicamente al imperio de la Ley" y no existe, en puridad, la vinculación al precedente ([SSTC 8/1981 \(RTC 1981, 8\)](#), [34/1995 \(RTC 1995, 34\)](#), [47/1995 \(RTC 1995, 47\)](#) y [96/1996 \(RTC 1996, 96\)](#)) constituye, en definitiva, el único modo efectivo de garantizar las exigencias de seguridad jurídica en el ámbito de los derechos fundamentales y las libertades públicas. Por eso, en lo que a nuestro Ordenamiento se refiere, hemos caracterizado la seguridad jurídica como una suma de legalidad y certeza del Derecho ([STC 27/1981 \(RTC 1981, 27\)](#), fundamento jurídico 10)."*

*Esta doble función de la reserva de ley se traduce en una doble exigencia: por un lado, la **necesaria intervención de la ley para habilitar la injerencia**; y, por otro lado, **esa norma legal "ha de reunir todas aquellas características indispensables como garantía de***

la seguridad jurídica", esto es, "ha de expresar todos y cada uno de los presupuestos y condiciones de la intervención" (STC 49/1999, FJ 4). En otras palabras, "no sólo excluye apoderamientos a favor de las normas reglamentarias [...], sino que también implica otras exigencias respecto al contenido de la Ley que establece tales límites" (STC 292/2000, FJ 15).

La segunda exigencia mencionada constituye la dimensión cualitativa de la reserva de ley, y se concreta en las exigencias de previsibilidad y certeza de las medidas restrictivas en el ámbito de los derechos fundamentales. En la STC 292/2000, FJ 15, señalamos que, aun teniendo un fundamento constitucional, las limitaciones del derecho fundamental establecidas por una ley "pueden vulnerar la Constitución si adolecen de falta de certeza y previsibilidad en los propios límites que imponen y su modo de aplicación", pues "la falta de precisión de la Ley en los presupuestos materiales de la limitación de un derecho fundamental es susceptible de generar una indeterminación sobre los casos a los que se aplica tal restricción"; "al producirse este resultado, más allá de toda interpretación razonable, la Ley ya no cumple su función de garantía del propio derecho fundamental que restringe, pues deja que en su lugar opere simplemente la voluntad de quien ha de aplicarla". En la misma Sentencia y fundamento jurídico precisamos también el tipo de vulneración que acarrea la falta de certeza y previsibilidad en los propios límites: "no sólo lesionaría el principio de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), concebida como certeza sobre el ordenamiento aplicable y expectativa razonablemente fundada de la persona sobre cuál ha de ser la actuación del poder aplicando el Derecho (STC 104/2000, FJ 7, por todas), sino que al mismo tiempo dicha Ley estaría lesionando el contenido esencial del derecho fundamental así restringido, dado que la forma en que se han fijado sus límites lo hacen irreconocible e imposibilitan, en la práctica, su ejercicio (SSTC 11/1981, FJ 15; [142/1993, de 22 de abril \(RTC 1993, 142\)](#) , FJ 4, y [341/1993, de 18 de noviembre \(RTC 1993, 341\)](#) , FJ 7)".

La ingerència en el dret a la protecció de dades resulta especialment greu si tenim en compte no només la naturalesa de cadascuna de les informacions que es recolliria i del perfil que es pot obtenir de l'anàlisi del conjunt de la informació, sinó especialment perquè afectaria directament a menors d'edat. En aquest sentit, resulta especialment rellevant el Considerant 71 de l'RGPD que exclou expressament l'elaboració de perfils de menors d'edat ("Tal medida no debe afectar a un menor").

En qualsevol cas, caldria garantir també el dret de les persones afectades a ser informades (arts. 13.2.f), 14.2.g) RGPD), a obtenir la intervenció humana, a exposar el seu punt de vista i a impugnar la decisió que, si escau, s'adopti (art. 22.3 RGPD).

Per altra banda, el supòsit que s'analitza constituïria un supòsit clar en què resultaria exigible una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades atesa la situació d'alt risc que pot comportar (art. 35 RGPD). En aquest sentit, d'acord amb l'article 28 de l'LOPDGDD, per tal d'avaluar si és necessari dur a terme una avaluació d'impacte cal tenir en compte, especialment entre d'altres circumstàncies:

- Si es duu a terme un tractament que impliqui una avaluació d'aspectes personals de les persones afectades amb el fi de crear o utilitzar perfils personals d'aquestes (art. 28.2 d).

- Si es duu a terme un tractament de dades de grups d'afectats en una especial situació de vulnerabilitat i en particular de menors d'edat. En el cas que ens ocupa concorren ambdues circumstàncies atès que no només es tractaria de dades de menors (que ja per si mateixes comporten un especial risc), sinó que a més es l'objectiu del tractament és precisament detectar menors en situació d'especial vulnerabilitat (art. 28.2.e).
- Si es du a terme un tractament massiu que afecta un gran nombre de persones afectades o que comporti una gran quantitat de dades personals (art. 28.2.f).

Similars conclusions es desprenen també de les Directrius WP 248 del Grup de Treball de l'article 29, sobre avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, aprovades pel Comitè Europeu de Protecció de dades i de la "Llista de tipus d'operacions de tractament que s'han de sotmetre a AIPD" aprovada per aquesta Autoritat i que es pot consultar a l'apartat de normativa del web de l'Autoritat.

Aquesta avaluació d'impacte haurà d'incloure, com a mínim (art. 35.7RGPD):

- a) Una descripció sistemàtica de les operacions de tractament previstes i de les finalitats del tractament.
- b) Una avaluació de la necessitat i la proporcionalitat de les operacions de tractament, en relació amb la seva finalitat.
- c) Una avaluació dels riscos per als drets i les llibertats de les persones interessades.
- d) Les mesures previstes per afrontar els riscos, incloses garanties, mesures de seguretat i els mecanismes que garanteixen la protecció de dades personals i per demostrar la conformitat amb la normativa de protecció de dades, tenint en compte els drets i interessos legítims de les persones interessades i d'altres persones afectades.

Sobre aquesta qüestió, ens remetem a la Guia pràctica de l'APDCAT sobre l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades al RGPD i l'aplicació d'Avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades que es poden consultar i descarregar al web de l'Autoritat https://apdc.cat/gencat.cat/ca/drets_i_obligacions/responsables/obligacions/avaluacio-impacte-relativa-proteccio-dades/.

En el cas que, un cop realitzada l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, en resulti que el tractament previst comporta un risc alt si el responsable no pren mesures per mitigar-lo, caldrà fer una consulta prèvia a aquesta Autoritat (art. 36 RGPD).

VI

Sens perjudici de les consideracions que s'acaben de fer, que serien d'aplicació als registres administratius que s'esmenten expressament a la consulta i també a la informació procedent d'altres registres administratius als quals es fa referència de manera general en la consulta, convé fer algunes consideracions específiques respecte els registres administratius que s'hi esmenten.

En primer lloc, i pel que fa a la possible utilització de dades sobre la renda de persones físiques en poder de l'administració tributària, cal tenir en compte les previsions de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (en endavant, LGT).

L'article 95.1 de l'LGT estableix el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària i preveu expressament els supòsits en que l'administració tributària pot cedir-les:

*“1. Los datos, informes o antecedentes obtenidos por la Administración tributaria en el desempeño de sus funciones tienen carácter reservado y sólo podrán ser utilizados para la efectiva aplicación de los tributos o recursos cuya gestión tenga encomendada y para la imposición de las sanciones que procedan, **sin que puedan ser cedidos o comunicados a terceros, salvo que la cesión tenga por objeto:***

a) La colaboración con los órganos jurisdiccionales y el Ministerio Fiscal en la investigación o persecución de delitos que no sean perseguibles únicamente a instancia de persona agraviada.

b) La colaboración con otras Administraciones tributarias a efectos del cumplimiento de obligaciones fiscales en el ámbito de sus competencias.

c) La colaboración con la Inspección de Trabajo y Seguridad Social y con las entidades gestoras y servicios comunes de la Seguridad Social en la lucha contra el fraude en la cotización y recaudación de las cuotas del sistema de Seguridad Social y contra el fraude en la obtención y disfrute de las prestaciones a cargo del sistema; así como para la determinación del nivel de aportación de cada usuario en las prestaciones del Sistema Nacional de Salud.

d) La colaboración con las Administraciones públicas para la lucha contra el delito fiscal y contra el fraude en la obtención o percepción de ayudas o subvenciones a cargo de fondos públicos o de la Unión Europea.

e) La colaboración con las comisiones parlamentarias de investigación en el marco legalmente establecido.

f) La protección de los derechos e intereses de los menores e incapacitados por los órganos jurisdiccionales o el Ministerio Fiscal.

g) La colaboración con el Tribunal de Cuentas en el ejercicio de sus funciones de fiscalización de la Agencia Estatal de Administración Tributaria.

h) La colaboración con los jueces y tribunales para la ejecución de resoluciones judiciales firmes. La solicitud judicial de información exigirá resolución expresa en la que, previa ponderación de los intereses públicos y privados afectados en el asunto de que se trate y por haberse agotado los demás medios o fuentes de conocimiento sobre la existencia de bienes y derechos del deudor, se motive la necesidad de recabar datos de la Administración tributaria.

i) La colaboración con el Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias, con la Comisión de Vigilancia de Actividades de Financiación del Terrorismo y con la Secretaría de ambas comisiones, en el ejercicio de sus funciones respectivas.

j) La colaboración con órganos o entidades de derecho público encargados de la recaudación de recursos públicos no tributarios para la correcta identificación de los obligados al pago y con la Dirección General de Tráfico para la práctica de las notificaciones a los mismos, dirigidas al cobro de tales recursos.

*k) La **colaboración con las Administraciones** públicas para el desarrollo de sus funciones, **previa autorización de los obligados tributarios** a que se refieran los datos suministrados.*

l) La colaboración con la Intervención General de la Administración del Estado en el ejercicio de sus funciones de control de la gestión económico-financiera, el seguimiento del déficit público, el control de subvenciones y ayudas públicas y la lucha contra la morosidad en las operaciones comerciales de las entidades del Sector Público.

m) La colaboración con la Oficina de Recuperación y Gestión de Activos mediante la cesión de los datos, informes o antecedentes necesarios para la localización de los bienes embargados o decomisados en un proceso penal, previa acreditación de esta circunstancia.”

Dels supòsits previstos en aquest article resulta especialment rellevant, als efectes que ens ocupen, el previst a la lletra k).

Aquest precepte de l'LGTT condiona una eventual comunicació de dades amb transcendència tributària a altres administracions públiques que ho requereixin per a l'exercici de les seves funcions al fet de disposar de l'autorització (consentiment) de la persona afectada, base jurídica prevista a l'article 6.1.a) de l'RGPD.

Això, ha portat a que s'hagi sostingut (p. ex. Informe 175/2018 AEPD) que les dades en poder de l'AEAT només puguin ser consultades amb el consentiment exprés de la persona afectada.

No obstant això, aquesta Autoritat, fent una interpretació més àmplia de les possibilitats d'intercanvi d'informació entre l'administració tributària i la resta d'administracions, ha sostingut (per tots el dictamen CNS 26/2020 que es pot consultar al web d'aquesta Autoritat) que l'article 28 de l'LPAC, al que abans s'ha fet referència, pot habilitar la consulta de dades tributàries en el cas que es tracti d'un procediment en el qual la persona interessada exerceixi el seu dret a no aportar la documentació exigida per la normativa que ja estigui en poder o hagi estat elaborada per les administracions públiques (art. 28.2 LPAC).

El tractament a què es refereix aquest article de l'LPAC resulta lícit sobre la base jurídica de l'article 6.1.e) de l'RGPD, el qual legitimaria el tractament -sense consentiment- de totes aquelles dades personals que resultin necessàries per al compliment d'una missió en interès públic o l'exercici de potestats públiques, llevat de les categories especials de dades, respecte el qual caldria també comptar amb alguna de les circumstàncies habilitants establertes a l'article 9.2 de l'RGPD.

Les dades amb transcendència tributària, per bé que la legislació especial en prevegi el seu caràcter reservat, no formen part de les dades considerades mereixedores d'especial protecció

en els termes de l'article 9 de l'RGPD. Per tant, el seu tractament podria fonamentar-se en la base jurídica de l'article 6.1.e) de l'RGPD, sense requerir alhora de la concurrència d'alguna de les circumstàncies habilitants establertes a l'article 9.2 de l'RGPD.

No sembla que les previsions de l'LGT, o altres lleis que prevegin el caràcter reservat de la informació de que es tracti, hagin de prevaler davant d'una llei, l'LPAC, posterior i d'abast general, que permet la consulta directa per part d'altres administracions sense consentiment. En aquest sentit, ens remetem a l'argumentació més extensa que es contenia en aquell dictamen CNS 26/2020.

En aquest sentit, la prevalença de l'article 28.2 de l'LPAC seria similar a la que es deriva de la disposició addicional vuitena de l'LOPDGDD que permet a les administracions verificar l'exactitud de les dades que els han estat declarades, incloses les tributàries.

En qualsevol cas, s'ha de fer notar que la previsió de l'article 28.2 LPAC podria operar com habilitació per a la comunicació de dades tributàries en supòsits en els quals la persona interessada hagi fet ús del seu dret a no aportar documents exigits per la normativa reguladora d'un determinat procediment. No obstant això, en el cas que s'exposa a la consulta, en el moment en què sembla que es voldrien recollir aquestes dades, les persones afectades no haurien fet ús del seu dret a no aportar documents exigits per la normativa. De fet, ni tan sols haurien presentat cap sol·licitud, encara.

Per tant, en el cas que ens ocupa no sembla que l'esmentada sol·licitud d'informació a l'AEAT es pugui fonamentar en l'article 28 de l'LPAC ni en la Disposició addicional vuitena de l'LOPDGDD, ni, per la informació de què es disposa, en cap altra norma amb rang de llei que desplaci les previsions de l'LGT.

Per això, seria necessari el consentiment de les persones afectades.

VII

Més enllà d'aquestes previsions específiques de la normativa tributària, que ja d'entrada impediria la consulta directa de la informació tributària en el moment inicial (és a dir, previ a la sol·licitud de preinscripció), la possibilitat de fer la consulta a altres bases de dades o registres administratius passaria per poder-ne constatar la compatibilitat a l'empara de l'article 6.4 RGPD.

D'acord amb aquest article, quan el tractament per a una finalitat diferent d'aquella per a la qual es van recollir les dades personals no està basat en el consentiment de l'interessat, o en el dret de la Unió o dels estats membres que constitueix una mesura necessària i proporcional en una societat democràtica per salvaguardar els objectius esmentats a l'article 23.1 RGPD, el responsable del tractament ha d'avaluar-ne la compatibilitat amb la finalitat inicial per a la qual es van recollir tenint en compte, entre d'altres:

- a) cualquier relación entre los fines para los cuales se hayan recogido los datos personales y los fines del tratamiento ulterior previsto;*
- b) el contexto en que se hayan recogido los datos personales, en particular por lo que respecta a la relación entre los interesados y el responsable del tratamiento;*

- c) la naturaleza de los datos personales, en concreto cuando se traten categorías especiales de datos personales, de conformidad con el artículo 9, o datos personales relativos a condenas e infracciones penales, de conformidad con el artículo 10;*
- d) las posibles consecuencias para los interesados del tratamiento ulterior previsto;*
- e) la existencia de garantías adecuadas, que podrán incluir el cifrado o la seudonimización.”*

Pel que fa a les tres bases de dades que s'enumeren a la consulta, això és, beneficiaris de la Renda Garantida de Ciutadania, infants tutelats per la DGAIA i beneficiaris dels ajuts de menjador escolar del Departament d'Educació, s'ha de dir que no es pot descartar que la utilització de la informació continguda en aquestes bases de dades pugui ser considerada compatible amb la finalitat inicial per a la qual es van recollir les dades.

Això és especialment evident en el cas de la informació continguda a la base de dades d'infants tutelats per la DGAIA, atès que en la mesura que aquest organisme té al seu càrrec els menors tutelats, és qui ha de posar en coneixement de l'administració educativa la informació necessària per a l'escolarització del menor tutelat, sempre en interès del menor.

No obstant això, i amb caràcter general, serà necessari fer una avaluació cas per cas tenint en compte tant la informació a la qual es pretén accedir, com quins seran els usos concrets de la informació i les altres circumstàncies a què es refereix l'article 6.4 RGPD. En qualsevol cas, correspon al responsable del tractament en primer terme fer aquesta avaluació de la compatibilitat (art. 6.4 RGPD).

En la consulta només s'explicita que l'objectiu final és la detecció d'alumnat amb necessitats educatives específiques, però no explicita en quin moment es faria (i això com hem vist pot ser rellevant si es pretén que la consulta abasti a famílies que encara no han formulat la sol·licitud de preinscripció), ni quines serien les conseqüències de la detecció. Aquests són elements essencials per poder identificar i valorar els riscos que es poden derivar del tractament, tant per a les persones que es trobin en alguna d'aquestes situacions amb necessitats específiques com per part de les persones que no s'hi trobin però que es vegin igualment sotmeses a aquest tractament massiu de la informació.

En qualsevol cas, i tal com ja s'ha exposat més amunt, la recollida de tota aquesta informació i el seu tractament conjunt per a l'obtenció de perfils en un moment previ a la sol·licitud de preinscripció, sembla que ja d'entrada hauria de portar a descartar aquesta compatibilitat, atès el caràcter massiu del tractament, la naturalesa de la informació tractada, les expectatives que podien tenir les persones afectades quan van facilitar la informació per a la finalitat inicial, el col·lectiu afectat, les conseqüències que es poden derivar del tractament i els riscos inherents al mateix.

Per tot això, d'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada sobre la possibilitat de consultar el Padró municipal d'habitants i altres registres administratius per detectar l'alumnat amb necessitats educatives específiques per raons socioeconòmiques per les administracions competents en la gestió del procés d'admissió d'alumnat, es fan les següents,

Conclusions

Els ajuntaments poden utilitzar les dades personals que consten al Padró municipal d'habitants per a identificar els menors en edat d'escolarització obligatòria i posar-se en contacte amb les seves famílies per exercir les competències que els corresponen pel que fa al procés de preinscripció.

La normativa tributària no permet la consulta de la informació tributària, de manera generalitzada i sense consentiment de les persones afectades, per a poder detectar amb caràcter previ a la sol·licitud de preinscripció l'existència de situacions socioeconòmiques específiques.

No es pot descartar la compatibilitat d'emprar altres bases de dades o registres administratius com els que es descriuen a la conducta, en especial pel que fa als menors tutelats per la DGAIA, tot i que els termes en què es descriu aquest intercanvi d'informació a la consulta (volum d'informació, persones afectades, moment en què es duria a terme, etc.) plantegen seriosos problemes des del punt de vista de la proporcionalitat de la mesura. En qualsevol cas, el tractament en els termes descrits a la consulta requeriria complir amb els requisits establerts a l'article 22 RGPD per a l'elaboració de perfils i fer, amb caràcter previ, una avaluació de l'impacte relativa a la protecció de dades.

Barcelona, 29 de gener de 2021